

Naar Udbyttet er saa ringe, har det sikkert mange Aarsager. De Klager, der fremføres over Statsskovenes Drift, ere mange og vægtige, og der er det mærkelige, at de ere fremsatte af Forstmænd, altsaa Folk, om hvem man maa antage, at de have Forstand paa det, og de ere fremsatte i offentlige Tidsskrifter med Navns Nævnelse, saa vedkommende selv staa inde for de Klager og Anker, de fremsætte. Der er saaledes en Klage over mangelfuld Pasning af Statsskovene. Der siges, at i den unge Skov udhugges og udluftes for lidt, saa de unge Træer staa og kvæle hverandre, og at der er plantet for mange Træer tæt ved hverandre, saa at man ved at se dem faar Billedet af en forsulten Skov. Og der klages ogsaa over, at i den ældre Skovbestand udhugger man for lidt, saa at man ikke passer paa at hugge Træet, naar det er modent og tjenligt til Hugning, hvorved Træets Kvalitet forringes. Det er ogsaa mærkeligt at se, hvor stor en Del af det opskovede Træ der maa henføres under anden Klasse og altsaa faar en betydelig ringere Pris end det Træ, der kan henføres under første Klasse. Det er endog paa Steder over Halvdelen af det opskovede Træ, der maa henføres under anden Klasse, medens der henvises til, at f. Eks. i private Skove bliver ikke mere end en Trediedel af den opskovede Træmængde henført under anden Klasse. Det maa formodentlig have sin Grund i, at man ikke hugger Træet, naar det er modent og tjenligt til Skovning. Det Træ, der maa henføres til anden Klasse, faar kun henimod en Trediedel eller Halvdelen af den Salgspris, som første Klasses Træ faar.

Jeg maa maaske anføre, hvad en bekendt Forstmand meddeler om denne Sag. Overklitfoged Bang udtaler i „Tidsskrift for Skovvæsen“ følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Det maa være galt, naar man skal hente fra Udlandet, hvad der gror i Stats- og andre Samfundsskove, men som man ikke kan faa, fordi der ifølge Planen ikke maa hugges, eller fordi Skovrideren ikke kan naa at faa spurgt, om han maa sælge, eller fordi han ikke paa een Gang maa have for mange Penge i sin Underhaands-salgskasse, eller fordi Sorteringsreglementet ikke indeholder netop det Sortiment, Køberen vil have, eller fordi der ikke haves flere Penge paa Budgettets Hugnings-konto, eller fordi Skovrideren ikke interesserer sig for Granskoven, eller fordi han ikke vil have Ulejlighed, eller han er

for gammel til at overkomme Arbejdet.“ Det er en meget haard Kritik, der her er givet af den Maade, hvorpaa Statsskovene drives.

Det er ogsaa gjort gældende, at man i Statsskovene har for lidt Arbejds-kraft, ikke kan faa den Arbejds-kraft, som man nødvendigvis skal bruge paa et givet Tidspunkt. Men det hænger netop sammen med den knebne Maade, hvorpaa man lønner sine Skovarbejdere. Ingen kan forlange første Klasses Kræfter for 1 Kr. 80 Øre om Dagen om Vinteren eller 2 Kr. 40 Øre daglig om Sommeren. For en saadan Dagløn kunne ingen private faa Folk. Derfor er det ret rimeligt, at der kan være Tider, hvor det kniber med Arbejds-kraft, og at man ikke kan faa gjort det Arbejde, der skal gøres. Der er endvidere fremkommet Klager over den Maade, hvorpaa Salget foregaar. Det sker ved Auktioner, og de holdes omkring paa Kroer og Gæstgiverier. Der kunne Køberne indfinde sig, og man kan da blive Vidne til, at de danne Ringe. De ere samlede der paa Kroen, og det er da ret rimeligt, at de snart lære at slutte sig sammen i Ringe, saa at de ikke overbyde hverandre, og det kommer naturligvis til at gaa ud over de Priser, Statsskoven faar for sit Træ. Andre Steder er det vist det almindelige, at Auktionerne afholdes i selve Skoven, saa Køberen kan se, hvad det er, han køber. Men det er naturligvis mere bekvemt for vedkommende Embedsmand at sidde i en lun og varm Krostue og sælge end at gaa omkring i Skoven i alt Slags Vej- og Føre for at faa solgt. Der klages ogsaa over, at man ikke sorterer Varerne paa den rette Maade. Ofte vil Køberen have en bestemt Vare og ikke noget andet end den. Der klages over, at Vejforholdene ere meget uheldige, at paa Steder i Statsskovene ere Vejene ufremkommelige. Det afskrækker Køberne fra at købe Træet paa saadanne Steder, for naar det er saa besværligt at faa det afhentet, forsyner man sig hellere et andet Sted end hos Statsskovene. I det hele tror jeg, at naar vore Skove blev ledede paa en bedre Maade, kunde der af det store Aktive paa 22 Mill. Kr. udbringes adskilligt mere, end Tilfældet er.

Jeg skal her tillade mig at citere et Par Ord, som Overklitfoged Jespersen har udtalt i et Foredrag, han holdt i Forstlig Diskussionsforening den 6. Februar 1904 om den Indtægt, som Statsskovene give: „Jeg mener saaledes at have paavist, at Nettoindtægten af Bøgeskov paa god Bund,